Amerikanska ortnamn af svenskt ursprung.

AF V. BERGER.

[New York, 1915]

Förord till den elektroniska utgåvan

Boken, som tillhör Columbia University Libraries, har scannats av Google Books. Den anpassades och OCR-tolkades för Projekt Runeberg i november 2013 av Bert H.

Amerikanska ortnamn af svenskt ursprung.

AF V. BERGER.

Då det talas om de märken i rent yttre afseende, som vi, svensk-amerikaner, satt efter oss här i Amerika, framhåller man så godt som uteslutande våra svenska kyrkor, skolor och välgörenhetsanstalter. Utan allt tvifvel äro dessa vackra minnesmärken, hvilka under lång tid framåt skola vittna om svensk odling samt svenska mäns och kvinnors uppoffringar. En gång komma dock dessa våra svenska inrättningar att blifva rent amerikanska och minnet af de svenska stiftarne att förblekna.

Vi hafva dock satt andra spår efter oss här i Amerika, spår, hvilka tiden icke skall förmå utplåna, nemligen de många ortsnamnen af svenskt ursprung. Dessa skola i alla tider bära vittne om, att det var svenskar, som bröto bygd på ofantligt många platser, fastän under seklernas lopp det svenska folkelementet der helt och hållet gått upp i det amerikanska.

Så långt jag vet, har hittills ingen nämnvärd uppmärksamhet egnats dessa minnen. Jag har gjort ett första försök, hvilket härmed framlägges för allmänheten. Denna förteckning på ortnamn af svenskt ursprung gör intet som helst anspråk på att vara fullständig. Jag har endast velat påvisa hvilket rikt fält för forskning vi ega i detta afseende och om möjligt väcka så pass intresse för saken i skilda delar af Svensk-Amerika, att en grundlig ortnamnsforskning kunde sättas i gång.

ADOLPH, MINN.

Trakten började bebyggas redan 1869 och voro de första nybyggarne svenskar. Först 1898 fick platsen postkontor och förste postmästaren blef Adolph Björlin, hvilken gaf postkontoret namnet Adolph, hvilket äfven kolonien nu kallas.

BENSON, WIS.,

har fått sitt namn efter en svensk, nu afliden handlande, Sven J. Benson. Platsen är en hållstation å Grantsburgbibanan.

BERGHOLM, IOWA.

År 1847 flyttade en svåger till P. Kassel i New Sweden, Iowa, vid namn Peter Anderson i sällskap med C. Kilberg från Halland i Sverige jemte några andra från New Sweden och slogo sig ned i Wapello county, der de båda nämnda intogo hvardera flere hundra acres land, bestående af både skog och slättland. Inflyttningen af svenskar pågick under flere år. Omkring 1853 och 1854 kommo många familjer och enskilda direkt från Sverige. Kolonien lefde någon tid nästan utan all beröring eller kunskap om andra svenskar i Amerika.

År 1856 organiserades en svensk luthersk församling, då platsen fick namnet Bergholm.

BISHOP HILL, ILL.,

var utan tvifvel den mest omtalade svenska kolonien i midten af 1800-talet. Den anlades som bekant af "profeten" Erik Jansson och hans anhängare, hvilka här år 1846 grundade ett kommunistiskt svenskt samhälle. Namnet togs efter Erik Janssonsfödelsesocken, Biskopskulla församling i Upland.

BOXHOLM, IOWA,

fick sitt namn på 1870-talet af en af de första nybyggarne vid namn Anderson. Han var från Boxholm i Östergötland, Sverige, och uppkallade sitt nya hem efter sin födelseplats.

BRAHAM, MINN.,

beläget i Isanti county, började anläggas af svenskar redan 1870, då D. Nordström och några andra kommo dit och började bryta bygd. Först år 1896 fick platsen postkontor, som fick namnet Braham efter en svensk, hvilkens förnamn var Abraham. År 1898 fick platsen jernvägsstation och som denna anlades på Abraham Svensons farm, fick man ytterligare anledning att kalla platsen Braham.

BREMER COUNTY, MINN.,

erhöll sitt namn efter Fredrika Bremer; som i midten på 1850-talet besökte dessa trakter under sin resa i Amerika.

CALMAR, ALBERTA, CANADA,

grundades 1895 af C. J. Blomquist och ett par andra familjer, hvilka kommo dit från North Dakota. Sedan hafva många svenskar kommit. Platsen erhöll sitt namn af Blomquist, som kallade den Calmar, enär han för född i Misterhult, Kalmar län, Sverige. Blomquist är den ende smålänningen i hela kolonien på 500 personer, men ändå fick platsen ett smålandsnamn.

CARLSHEND, MICH.,

beläget i Marquette county, erhöll sitt namn omkring år 1896, då platsen fick postkontor. De första nybyggarne voro Carl P. Johnson, bördig från Loftahamns församling, Småland, och Carl J. Peterson, bördig från Väfversunda församling, Östergötland. Dessa båda karlar gåfvo platsen namnet Carlslund, men vederbörande i postverket läste fel och gåfvo postkontoret namnet Carlshend, som sedan öfvergått till samhället.

DALBO, MINN.,

räknar sin uppkomst från år 1869, då ett sällskap immigranter anlände från Venjan socken i Dalarne. Efterhand kommo flere invandrare från samma trakt i Sverige och 1874 bildades en svensk luth. församling. Med de första nybyggarne kom en familj från Småland och sedan kommo flere från samma provins; de slogo sig ned i en liten koloni, och än i dag kallas denna del af kolonien Småland. Sist kommo nybyggare från Vestergötland.

Dalbo är namnet på townshipet och af det fick postkontoret namnet Dalbo. Hur namnet uppkom är ej fullt visst. Det säges, dels att platsen fick namnet efter en svensk nybyggare vid namn Dal, dels att den fick namnet, derför att de första nybyggarne voro från Dalarne. Egendomligt är, att dalfolket slagit sig ner i norra, vestergötarne i vestra, och smålänningarne i södra delen af kolonien.

DALSTORP, MINN.,

beläget i Isanti county, började anläggas 1870 af dalkarlar och en del norrlänningar. Då platsen fick postkontor, styrde dalkarlarne om, att denna fick namnet Dalstorp. Postkontoret är nu nedlagdt, men namnet på platsen finnes kvar.

EMBLAGAARD, MICH.,

beläget omkring 45 mil norr om Marquette, är en större landtgård, särskildt berömd för sina holsteinkor. Gården eges af mångmillionären John M. Longyear, som gifvit den dess namn. Han är en stor beundrare af de skandinaviska länderna och har uppfört manbyggnaden på gården i gammal nordisk stil samt ditfört en mängd antikviteter från Sverige. Kring gården växa många almar och som alm på fornnordiska heter embla förklarar detta namnet Emblagaard. födelsesocken, Biskopskulla församling i Upland.

BOXHOLM, IOWA,

fick sitt namn på 1870-talet af en af de första nybyggarne vid namn Anderson. Han var från Boxholm i Östergötland, Sverige, och uppkallade sitt nya hem efter sin födelseplats.

BRAHAM, MINN.,

beläget i Isanti county, började anläggas af svenskar redan 1870, då D. Nordström och några andra kommo dit och började bryta bygd. Först år 1896 fick platsen postkontor, som fick namnet Braham efter en svensk, hvilkens förnamn var Abraham. År 1898 fick platsen jernvägsstation och som denna anlades på Abraham Svensons farm, fick man ytterligare anledning att kalla platsen Braham.

BREMER COUNTY, MINN.,

erhöll sitt namn efter Fredrika Bremer; som i midten på 1850-talet besökte dessa trakter under sin resa i Amerika.

CALMAR, ALBERTA, CANADA,

grundades 1895 af C. J. Blomquist och ett par andra familjer, hvilka kommo dit från North Dakota. Sedan hafva många svenskar kommit. Platsen erhöll sitt namn af Blomquist, som kallade den Calmar, enär han för född i Misterhult, Kalmar län, Sverige. Blomquist är den ende smålänningen i hela kolonien på 500 personer, men ändå fick platsen ett smålandsnamn.

CARLSHEND, MICH.,

beläget i Marquette county, erhöll sitt namn omkring år 1896, då platsen fick postkontor. De första nybyggarne voro Carl P. Johnson, bördig från Loftahamns församling, Småland, och Carl J. Peterson, bördig från Väfversunda församling, Östergötland. Dessa båda karlar gåfvo platsen namnet Carlslund, men vederbörande i postverket läste fel och gåfvo postkontoret namnet Carlshend, som sedan öfvergått till samhället.

DALBO, MINN.,

räknar sin uppkomst från år 1869, då ett sällskap immigranter anlände från Venjan socken i Dalarne. Efterhand kommo flere invandrare från samma trakt i Sverige och 1874 bildades en svensk luth. församling. Med de första nybyggarne kom en familj från Småland och sedan kommo flere från samma provins; de slogo sig ned i en liten koloni, och än i dag kallas denna del af kolonien Småland. Sist kommo nybyggare från Vestergötland.

Dalbo är namnet på townshipet och af det fick postkontoret namnet Dalbo. Hur namnet uppkom är ej fullt visst. Det säges, dels att platsen fick namnet efter en svensk nybyggare vid namn Dal, dels att den fick namnet, derför att de första nybyggarne voro från Dalarne. Egendomligt är, att dalfolket slagit sig ner i norra, vestergötarne i vestra, och smålänningarne i södra delen af kolonien.

DALSTORP, MINN.,

beläget i Isanti county, började anläggas 1870 af dalkarlar och en del norrlänningar. Då platsen fick postkontor, styrde dalkarlarne om, att denna fick namnet Dalstorp. Postkontoret är nu nedlagdt, men namnet på platsen finnes kvar.

EMBLAGAARD, MICH.,

beläget omkring 45 mil norr om Marquette, är en större landtgård, särskildt berömd för sina holsteinkor. Gården eges af mångmillionären John M. Longyear, som gifvit den dess namn. Han är en stor beundrare af de skandinaviska länderna och har uppfört manbyggnaden på gården i gammal nordisk stil samt ditfört en mängd antikviteter från Sverige. Kring gården växa många almar och som alm på fornnordiska heter embla förklarar detta namnet Emblagaard.

ENGLUND, MINN.,

i Marshall county har fått sitt namn efter en af de första svenska nybyggarne vid namn Englund. Han var platsens förste postmästare. Sedan R. F. D. infördes nedlades postkontoret. Englund flyttade derefter till Washington. Den svenska befolkningen här stammar förnämligast från Jemtland och Ångermanland.

FAHLUN, MINN.,

är namn på ett township i Kandiyohi county. Det fick sitt namn på grund af att svenskar från Dalarne utgjorde största antalet invånare, då townshipet organiserades. En petition af följande innehåll utsändes: "Namnen på alla de, hvilka önska, att det nya Town skall heta Fahlun". Petitionen undertecknades af 17 nybyggare, af hvilka 11 kommit från Dalarne. De första nybyggarne hade kommit redan 1859.

FALUN, KANSAS,

leder sitt ursprung från slutet af 1860-talet. Erik Sundgren, bördig från Svärdsjö i Dalarne, var den förste svensk, som slog ned sina bopålar der. Han kom 1868 och följande år kommo många svenskar, bland dem ett större sällskap från Bishop Hill och Galva, Ill., under ledning af major Erik Fors. Han var född i Dalarne och blef platsens förste postmästare 1871, då genom hans bemedling både postkontoret och det samma år organiserade Falun township uppkallades efter hufvudstaden i hans födelseprovins.

FALUN, WIS.,

beläget på båda sidor om gränsen mellan Daniels och Wood River towns började anläggas omkring 1870. De första kolonisterna hette Simon Anderson, Peter Anderson, P. O. Peterson, A. G. Anderson och Andrew Olson. De voro från Dalarne i Sverige och gåfvo sitt nya hem namnet Falun.

FRIDHEM, MINN.

I Davidson township ligger en egendom, som af egaren Oscar Geselius, bördig från Bro socken på Gotland, fått namnet Fridhem till minne af prinsessan Eugenies sommarhem å Gotland.

FRIDHEM, NEBR.,

beläget i Phelps county, började anläggas 1876, då en familj Andreas Olson från Jemtland, Sverige, slog sig ned här. Sedan kommo många svenskar och i Januari 1879 stiftades en svensk luthersk församling, som fick namnet Fridhem och sedan dess har kolonien burit samma namn.

GALVA, Ill.,

ligger 5 mil från Bishop Hill och är en dotterkoloni till Bishop Hill-kolonien. Kolonien började anläggas åren 1853 och 1854 af Erik Jansons anhängare, hvilka gåfvo platsen namnet Galva, som skulle påminna om staden

Gefle i deras hembygd i Sverige.

GOTHENBURG, NEBR.,

beläget i Dawson county, började anläggas af tyskar från Iowa samt amerikaner. År 1883 kom den förste svensken, N. E. Axling, dit och uppförde följande år den första handelsboden i Dawson county. Sedan inflyttade många svenskar, och ehuru de icke äro i majoritet hafva de dock gifvit platsens namn svensk prägel.

GÖTAHOLM, MINN.,

är beläget i Carver county, 18 mil nordvest från staden Carver och 45 mil vester om St. Paul. Den förste svenske nybyggaren var Daniel Justus från södra Helsingland, som i Augusti 1856 kom vandrande genom skogarne på spaning efter land. Han slog sig ned vid en liten sjö, som sedermera fick namnet Swede Lake. Följande åren kommo flere svenskar, dels direkt från Sverige dels från trakten af Jamestown, N. Y. År 1858anlände bl. a. f. d. riksdagsmannen Olof Anderson från Vermland. De flesta invandrarne voro dock från Småland och Vestergötland. Då den svenska lutherska församlingen stiftades den 3 December 1858 erhöll nybygget namnet Götaholm. Göta togs, emedan de flesta nybyggarne voro från Göta rike och holm valdes för att hugfästa minnet af den svenske missionären Holm, som på 1600-talet förkunnade kristendomen för indianerna i Amerika.

HESSLE VALLEY, PA.,

ligger i Warren county ett par mil söder om Sugar Grove. Bland de första svenska nybyggare, som 1847 kommo till dessa trakter voro tre bröder Carl M., Fredrik och Anders Pet. Johnson från Hessleby församling i Jönköpings län, Sverige. De slogo sig ned i en dal och kallade platsen Hessle Valley efter sin födelseförsamling.

JEMTLAND, MAINE,

beläget i trakten af New Sweden, anlades senare än detta och fick sitt namn på grund af, att många af nybyggarne voro från Jemtland i Sverige.

KARLSTAD, MINN.

De första svenska nybyggarne slogo sig ned här i slutet af 1880-talet, men byn Karlstad kom till först år 1904, då en jernväg byggdes genom trakten. Det land, hvarpå Karlstad anlades, egdes då af en svensk vid namn C. A. Karlson och togs namnet efter honom.

LAWSON, MICH.,

beläget vid sammanknytningspunkten mellan Marquette & South Eastern och Munising jernvägar. Namnet gafs platsen af Marquette & South Eastern Railway Company för att hedra en framstående nybyggare der, Israel Larson, bördig från Dalarne, Sverige. Det gick sedan utför för Larson och han hamnade till slut på Marquettes fattighus.

LENGBY, MINN.,

började bebyggas år 1883, då två svenskar, en skåning och en smålänning från Vernamo kommo dit. De fingo första tiden ligga ute på bara marken till dess, de hunnit bygga sig en koja. Först år 1884 kommo de sig så igång, att de kunde skaffa sig en kokspis. Namnet Lengby togs sedan efter en svensk bland de första nybyggarne vid namn Lindal. Man tänkte först kalla platsen Lindal, men som en annan plats i staten hade ungefär samma namn bestämde man sig för Lengby.

LINDSBORG, KANSAS,

ett af Amerikas mest kända svenska samhällen, anlades af ett för ändamålet 1868 stiftadt landsbolag, First Swedish Agricultural Company af McPherson County. Den ledande mannen under koloniens första år var dr. O. Olsson, som anlände till kolonien vid midsommartiden 1869. Landbolaget beslöt på ett sammanträde den 9 Jan. 1869, att nybygget skulle heta Lindsborg. Uppslaget till namnet fick man från tre verksamma bolagsmän S. P. Lindgren, S. A. Lindell och J. O Lind.

MALMO, ALBERTA, CANADA,

grundlades i början af 1890-talet, men kolonien fick ej egentligen något uppsving, förr än efter 1896, då de tre bröder Helsing och deras kusin G. W. Bredenberg anlände från Malmo, Nebr. Kort derpå fick platsen speceributik och postkontor under samma tak. Ofvannämnde Bredenberg, föreslog namnet Malmo för det nya postkontoret. Postverket godkände namnet, hvilket sedan öfvergått till samhället.

MALMO, NEBR.,

ligger i Saunders county. Landet började bebyggas 1868 af svenskar. Den, anlände bl. a. f. d. riksdagsmannen Olof Anderson från Vermland. De flesta invandrarne voro dock från Småland och Vestergötland. Då den svenska lutherska församlingen stiftades den 3 December 1858 erhöll nybygget namnet Götaholm. Göta togs, emedan de flesta nybyggarne voro från Göta rike och holm valdes för att hugfästa minnet af den svenske missionären Holm, som på 1600-talet förkunnade kristendomen för indianerna i Amerika.

HESSLE VALLEY, PA.,

ligger i Warren county ett par mil söder om Sugar Grove. Bland de första svenska nybyggare, som 1847 kommo till dessa trakter voro tre bröder Carl M., Fredrik och Anders Pet. Johnson från Hessleby församling i Jönköpings län, Sverige. De slogo sig ned i en dal och kallade platsen Hessle Valley efter sin födelseförsamling.

JEMTLAND, MAINE,

beläget i trakten af New Sweden, anlades senare än detta och fick sitt namn på grund af, att många af nybyggarne voro från Jemtland i Sverige.

KARLSTAD, MINN.

De första svenska nybyggarne slogo sig ned här i slutet af 1880-talet, men byn Karlstad kom till först år 1904, då en jernväg byggdes genom trakten. Det land, hvarpå Karlstad anlades, egdes då af en svensk vid namn C. A. Karlson och togs namnet efter honom.

LAWSON, MICH.,

beläget vid sammanknytningspunkten mellan Marquette & South Eastern och Munising jernvägar. Namnet gafs platsen af Marquette & South Eastern Railway Company för att hedra en framstående nybyggare der, Israel Larson, bördig från Dalarne, Sverige. Det gick sedan utför för Larson och han hamnade till slut på Marquettes fattighus.

LENGBY, MINN.,

började bebyggas år 1883, då två svenskar, en skåning och en smålänning från Vernamo kommo dit. De fingo första tiden ligga ute på bara marken till dess, de hunnit bygga sig en koja. Först år 1884 kommo de sig så igång, att de kunde skaffa sig en kokspis. Namnet Lengby togs sedan efter en svensk bland de första nybyggarne vid namn Lindal. Man tänkte först kalla platsen Lindal, men som en annan plats i staten hade ungefär samma namn bestämde man sig för Lengby.

LINDSBORG, KANSAS,

ett af Amerikas mest kända svenska samhällen, anlades af ett för ändamålet 1868 stiftadt landsbolag, First Swedish Agricultural Company af McPherson County. Den ledande mannen under koloniens första år var dr. O. Olsson, som anlände till kolonien vid midsommartiden 1869. Landbolaget beslöt på ett sammanträde den 9 Jan. 1869, att nybygget skulle heta Lindsborg. Uppslaget till namnet fick man från tre verksamma bolagsmän S. P. Lindgren, S. A. Lindell och J. O Lind.

MALMO, ALBERTA, CANADA,

grundlades i början af 1890-talet, men kolonien fick ej egentligen något uppsving, förr än efter 1896, då de tre bröder Helsing och deras kusin G. W. Bredenberg anlände från Malmo, Nebr. Kort derpå fick platsen speceributik och postkontor under samma tak. Ofvannämnde Bredenberg, föreslog namnet Malmo för det nya postkontoret. Postverket godkände namnet, hvilket sedan öfvergått till samhället.

MALMO, NEBR.,

ligger i Saunders county. Landet började bebyggas 1868 af svenskar. Den,som mest bidrog att draga svenskarne till dessa trakter var svenske lutherske pastorn S. G. Larson. Då jernvägen 1886 byggdes började staden Malmo resa sig. Hur staden kom att få namnet Malmo är höljdt i dunkel. De flesta nybyggarne voro från Dalarne och Skåne, men ingen af de senare gaf, så vidt man vet, platsen dess namn. Ett kan man dock taga för säkert, att en svensk hade något med saken att göra, då jernvägsbolaget gaf stationen namnet Malmo, hvilket namn sedan öfvergick äfven till staden.

MANHEM, WIS.,

anlades 1901 af skriftställaren J. G. R. Banér, kapten Graham och den då vida bekante Olof Rosen. Settlementet kallades först Banerville efter herr Baner, men som han afböjde denna hedersbevisning, fick det namnet Manhem. Första landköparne voro polischefen i Ironwood, Mich., John Carlson, kallad den svenske irländaren, enär hans fader var svensk och hans moder irländska samt grufförmannen Edvard Carlson, äfven han från Ironwood. Settlementet var ämnadt blifva helt och hållet svenskt, men dock tillätos genom särskild öfverenskommelse engelsmännen John Oliver, Sam Slade och Harry Slade samt dansken John Pedersen att köpa land. Manhem ligger i Vilas county och stationsnamnet är ännu Canover, men då lokalpatriotismen fått utvecklas, tvingas nog jernvägsbolaget att utbyta detta mot settlementets namn.

MARIADAHL, KANS.,

är den äldsta svenska kolonien i Kansas. De första svenska nybyggarne voro bröderna John A. och Nils Peter Johnson, båda från Horns socken, Östergötland, hvilka hitkommo den förde 1855 och den senare 1856. Sedan slogo sig flere svenskar ner här, bland dem bröderna Johnsons moder och fyra systrar, hvilka anlände från Sverige 1859. År 1863 stiftades en svensk luthersk församling, hvilken tog namnet Mariadahl efter bröderna Johnsons moder, som hette Maria och var den första församlingsmedlem, som afled och blef begrafven i församlingens kyrkogård. Församlingens namn har sedan öfvergått till samhället.

MORA, MINN.,

beläget midt emellan St. Paul och Duluth, erhöll sitt namn af en amerikansk posttjensteman M. R. Kent, då Great Northern R. R. byggdes mellan St. Paul och Duluth 1882. Vid jernvägsbygget arbetade flere dalkarlar från Mora och dessa skrefvo ofta hem. Kent, som hade hand af jernvägsarbetarnes post, kom att fästa sig vid adressen på morakarlarnes bref och frågade dem en dag, om Mora var en stad i Sverige. De förklarade, att Mora var en vacker stad, hvarpå Kent svarade, att då skulle denna station kallas Mora.

MOTALA, NEBR.,

beläget 5 mil öster om Axtell, finnes ännu ej till, men torde snart blifva en svensk by. Landet egdes förr af en C. J. Peterson, som fick jernvägsbolaget att der anlägga en anhaltstation. Peterson gaf stationen namnet Motala. Ett spannmålsmagasin håller nu på att byggas der och det troliga är, att der sedan blir en by, om ej så stor.

NEW GOTLAND, KANS.,

kunde man tro vara grundlagdt af gotlänningar. Så är dock ej förhållandet. Den förste svensken i trakten var Carl Johan Hanson, som kom 1871 och inom kort var en stark inflyttning i full gång. I Januari 1872 fick platsen postkontor och då måste den få ett namn. New Gotland valdes, enär nybyggarne ansågo sig der ha funnit "nytt godt land".

NEW SWEDEN, IOWA.

År 1845 afreste fyra familjer från Kisa i Östergötland och en familj från Stockholm jemte några ungkarlar till Amerika under ledning af Peter som mest bidrog att draga svenskarne till dessa trakter var svenske lutherske pastorn S. G. Larson. Då jernvägen 1886 byggdes började staden Malmo resa sig. Hur staden kom att få namnet Malmo är höljdt i dunkel. De flesta nybyggarne voro från Dalarne och Skåne, men ingen af de senare gaf, så vidt man vet, platsen dess namn. Ett kan man dock taga för säkert, att en svensk hade något med saken att göra, då jernvägsbolaget gaf stationen namnet Malmo, hvilket namn sedan öfvergick äfven till staden.

MANHEM, WIS.,

anlades 1901 af skriftställaren J. G. R. Banér, kapten Graham och den då vida bekante Olof Rosen. Settlementet kallades först Banerville efter herr Baner, men som han afböjde denna hedersbevisning, fick det namnet Manhem. Första landköparne voro polischefen i Ironwood, Mich., John Carlson, kallad den svenske irländaren, enär hans fader var svensk och hans moder irländska samt grufförmannen Edvard Carlson, äfven han från Ironwood. Settlementet var ämnadt blifva helt och hållet svenskt, men dock tillätos genom särskild öfverenskommelse engelsmännen John Oliver, Sam Slade och Harry Slade samt dansken John Pedersen att köpa land. Manhem ligger i Vilas county och stationsnamnet är ännu Canover, men då lokalpatriotismen fått utvecklas, tvingas nog jernvägsbolaget att utbyta detta mot settlementets namn.

MARIADAHL, KANS.,

är den äldsta svenska kolonien i Kansas. De första svenska nybyggarne voro bröderna John A. och Nils Peter Johnson, båda från Horns socken, Östergötland, hvilka hitkommo den förde 1855 och den senare 1856. Sedan slogo sig flere svenskar ner här, bland dem bröderna Johnsons moder och fyra systrar, hvilka anlände från Sverige 1859. År 1863 stiftades en svensk luthersk församling, hvilken tog namnet Mariadahl efter bröderna Johnsons moder, som hette Maria och var den första församlingsmedlem, som afled och blef begrafven i församlingens kyrkogård. Församlingens namn har sedan öfvergått till samhället.

MORA, MINN.,

beläget midt emellan St. Paul och Duluth, erhöll sitt namn af en amerikansk posttjensteman M. R. Kent, då Great Northern R. R. byggdes mellan St. Paul och Duluth 1882. Vid jernvägsbygget arbetade flere dalkarlar från Mora och dessa skrefvo ofta hem. Kent, som hade hand af jernvägsarbetarnes post, kom att fästa sig vid adressen på morakarlarnes bref och frågade dem en dag, om Mora var en stad i Sverige. De förklarade, att Mora var en vacker stad, hvarpå Kent svarade, att då skulle denna station kallas Mora.

MOTALA, NEBR.,

beläget 5 mil öster om Axtell, finnes ännu ej till, men torde snart blifva en svensk by. Landet egdes förr af en C. J. Peterson, som fick jernvägsbolaget att der anlägga en anhaltstation. Peterson gaf stationen namnet Motala. Ett spannmålsmagasin håller nu på att byggas der och det troliga är, att der sedan blir en by, om ej så stor.

NEW GOTLAND, KANS.,

kunde man tro vara grundlagdt af gotlänningar. Så är dock ej förhållandet. Den förste svensken i trakten var Carl

Johan Hanson, som kom 1871 och inom kort var en stark inflyttning i full gång. I Januari 1872 fick platsen postkontor och då måste den få ett namn. New Gotland valdes, enär nybyggarne ansågo sig der ha funnit “nytt godt land”.

NEW SWEDEN, IOWA.

År 1845 afreste fyra familjer från Kisa i Östergötland och en familj från Stockholm jemte några ungkarlar till Amerika under ledning af PeterKassel, som förr varit mjölnare och någon tid rättare på ett gods. Sällskapet ämnade sig till Pine Lake, Wis., Unonii nybygge, hvarifrån de hört genom bref från kapten P. von Schneidau till hans fader, som bodde i Kisa. Vid ankomsten till New York fingo de höra, att de kunde få bättre land i Iowa, hvarför de begåfvo sig till Burlington, Iowa. Derifrån tågade de 42 mil inåt landet och grundade ett nybygge vid Skunkfloden i Jefferson county. De skrefvo sedan till sin hembygd och de följande åren kommo många östgötar till nybygget, som fick namnet New Sweden.

NEW SWEDEN, MAINE.

Denna svenska koloni grundades åren 1871 och 1872 af dåvarande amerikanske konsuln i Göteborg W. W. Thomas, sedermera Förenta Staternas minister i Stockholm. Han samlade sin första skara i Göteborg och medföljde kolonisterna ända fram. Det säges, att Thomas sjelf gaf platsen namnet New Sweden. Under de närmast följande 15 åren ökades kolonien genom inflyttning från Sverige.

Kolonierna Stockholm, Jemtland och Vestmanland, hvilka hafva jernvägsstationer och postkontor, äro i viss mening delar af den stora svenska New Sweden-kolonien.

OPHIEM, ILL.,

beläget i närheten af Swedona, har fått sitt namn efter en gård Ophem i Sverige. Två bröder Samuelson, hvilka kommo från nämnda gård, slogo sig ned der Ophiem nu ligger. De tillhörde svenska lutherska församlingen i Swedona, inom hvars område deras hem ansågs ligga. De kallades allmänt “Ophems-pojkarne”, hvilket gjorde att platsen så småningom började kallas Ophem, och då postkontor upprättades, fick detta samma namn. Då jernvägsstation byggdes i Ophem, fick denna namn Edwardsville, under det postkontoret behöll sitt namn. Jernvägsbolaget sände då en agent för att öfverenskomma med befolkningen om platsens namn. Agenten vår af tysk börd och stafvade Ophem på tyska Opheim, som då skulle blifva stationens namn. Namnet ändrades dock för att lämpas efter engelskt uttal från Opheim till Ophiem.

PETERSBURG, COLO.,

har fått sitt namn efter en af de allra första svenska nybyggarne i Colorado, Peter Magnes. Han var född 1824 i närheten af Eksjö och utvandrade till Amerika 1852. Då rusningen till guldfälten i Colorado började 1859 var han med och efter en tid var han egare af 600 acres land, på hvilket han anlade en stad, som han gaf namnet Petersburg. Han bief en af statens märkesmän på sin tid och på grund af sin omutliga redbarhet kallades han allmänt “honest Pete”. Han afled 1902.

RONNEBY, MINN.

Under de hårda åren 1893 och 1894 begåfvo sig många stadsbor ut på landet för att der skaffa sig egna hem, sedan de förgäfves sökt arbete i städerna. Bland dessa var Alfred Carlson i Minneapolis, Minn., hvilken tillsamman med en kamrat begaf sig ut på spaning efter land. Slumpen förde dem till den plats, der Ronneby nu ligger. De tyckte om trakten och skaffade sig land samt började rödja bygd. Snart kommo flere andra svenskar, bland dem många från Ronneby. En af dem vid namn Lindqvist öppnade en liten handel och blef platsens första postmästare. Platsen hade länge kallats St. Francis, men som ett annat postkontor med detta namn fanns i staten, måste ett nytt namn väljas. Lindqvist föreslog Ronneby efter sin födelsestad och postverket godkändo förslaget. Jernvägsholaget antog äfven namnet för stationen på platsen.

ROSENLAND, WIS.,

anlades 1903 af samma personer, som grundade Manhem. Rosenland ligger Kassel, som förr varit mjölnare och någon tid rättare på ett gods. Sällskapet ämnade sig till Pine Lake, Wis., Unonii nybygge, hvarifrån de hört genom bref från kapten P. von Schneidau till hans fader, som bodde i Kisa. Vid ankomsten till New York fingo de höra, att de kunde få bättre land i Iowa, hvarför de begåfvo sig till Burlington, Iowa. Derifrån tågade de 42 mil inåt landet och grundade ett nybygge vid Skunkfloden i Jefferson county. De skrefvo sedan till sin hembygd och de följande åren kommo många östgötar till nybygget, som fick namnet New Sweden.

NEW SWEDEN, MAINE.

Denna svenska koloni grundades åren 1871 och 1872 af dåvarande amerikanske konsuln i Göteborg W. W. Thomas, sedermera Förenta Staternas minister i Stockholm. Han samlade sin första skara i Göteborg och medföljde kolonisterna ända fram. Det säges, att Thomas sjelf gaf platsen namnet New Sweden. Under de närmast följande 15 åren ökades kolonien genom inflyttning från Sverige.

Kolonierna Stockholm, Jemtland och Vestmanland, hvilka hafva jernvägsstationer och postkontor, äro i viss mening delar af den stora svenska New Sweden-kolonien.

OPHIEM, ILL.,

beläget i närheten af Swedona, har fått sitt namn efter en gård Ophem i Sverige. Två bröder Samuelson, hvilka kommo från nämnda gård, slogo sig ned der Ophiem nu ligger. De tillhörde svenska lutherska församlingen i Swedona, inom hvars område deras hem ansågs ligga. De kallades allmänt "Ophems-pojkarne", hvilket gjorde att platsen så småningom började kallas Ophem, och då postkontor upprättades, fick detta samma namn. Då jernvägsstation byggdes i Ophem, fick denna namn Edwardsville, under det postkontoret behöll sitt namn. Jernvägsbolaget sände då en agent för att öfverenskomma med befolkningen om platsens namn. Agenten vår af tysk börd och stafvade Ophem på tyska Opheim, som då skulle blifva stationens namn. Namnet ändrades dock för att lämpas efter engelskt uttal från Opheim till Ophiem.

PETERSBURG, COLO.,

har fått sitt namn efter en af de allra första svenska nybyggarne i Colorado, Peter Magnes. Han var född 1824 i närheten af Eksjö och utvandrade till Amerika 1852. Då rusningen till guldfälten i Colorado började 1859 var han med och efter en tid var han egare af 600 acres land, på hvilket han anlade en stad, som han gaf namnet Petersburg. Han bief en af statens märkesmän på sin tid och på grund af sin omutliga redbarhet kallades han allmänt "honest Pete". Han afled 1902.

RONNEBY, MINN.

Under de hårda åren 1893 och 1894 begåfvo sig många stadsbor ut på landet för att der skaffa sig egna hem, sedan de förgäfves sökt arbete i städerna. Bland dessa var Alfred Carlson i Minneapolis, Minn., hvilken tillsamman med en kamrat begaf sig ut på spaning efter land. Slumpen förde dem till den plats, der Ronneby nu ligger. De tyckte om trakten och skaffade sig land samt började rödja bygd. Snart kommo flere andra svenskar, bland dem många från Ronneby. En af dem vid namn Lindqvist öppnade en liten handel och blef platsens första postmästare. Platsen hade länge kallats St. Francis, men som ett annat postkontor med detta namn fanns i staten, måste ett nytt namn väljas. Lindqvist föreslog Ronneby efter sin födelsestad och postverket godkändo förslaget. Jernvägsholaget antog äfven namnet för stationen på platsen.

ROSENLAND, WIS.,

anlades 1903 af samma personer, som grundade Manhem. Rosenland liggerliksom Manhem i Vilas county. Det är ett s. k. "blandadt" settlement och derför icke så framgångsrikt som Manhem. Det fick sitt namn efter ene grundläggaren Olof Rosen, den ursprunglige ifraren för dess anläggande.

SCANDIA, KANS.

The Scandinavian Agricultural Society of Chicago, Ill., stiftadt 1868, beslöt samma år att anlägga ett nybygge i Republic county i Kansas och ett större jordområde inköptes och delades i 350 lotter, hvardera innehållande 20 acres. De 107 medlemmarne i landbolaget drogo sedan lott om delarne; några köpte blott en lott, men de flesta skaffade sig två och flera. Platsen fick samma år namnet New Scandinavia. Flere nybyggare kommo redan samma höst och de öfriga följande vår. Namnet New Scandinavia utbyttes 1876 mot Scandia. Platsen hade då 605 innevånare, af hvilka 74 voro svenskar och 13 norrmän.

SCANDIA, MINN.

ligger vid östra stranden af Clear Water Lake, 10 à 12 mil från Carver och 5 à 6 mil från Götaholm. År 1855 bosatte sig 7 svenska familjer här och inom kort ökades antalet till 22. De voro från skilda delar af Sverige. Till sin trosbekännelse voro många baptister, hvilket gjorde att de lutherska familjer, som äfven kommit, vantrifdes och sålde sina egendomar till tyskar samt flyttade bort. En svensk luthersk och en svensk baptistförsamling stiftades de första åren, men båda upplöstes.

SCANDIAN GROVE, MINN.,

ligger 7 mil nordvest om St. Peter i Nicollette county. Platsen togs först i besittning af norrmän och då den förste svensken, A. Thorson från Skåne, anlände dit den 7 Oktober 1855 funnos redan 10 à 12 norska familjer der. Sedan anlände en mängd svenskar dels direkt från Sverige, dels från Illinois och Wisconsin. Det är möjligt att platsen redan af de norska nybyggarne fått sitt namn.

SELMA, MICH.,

i Marquette county erhöll sitt namn af Marquette & Santa Eastern Railway Company, som dermed ville hedra fru Fred. Larson, hustru till en framstående medborgare i trakten, då jernvägen byggdes. Fru Larsons första namn var dock ej Selma utan Hilda. Bolaget hade fått oriktig uppgift härom, men namnet på platsen ändrades dock icke.

SKANDIA, MICH.,

ligger i Marquette county. De första svenska nybyggarne voro Anders J. Höglund, bördig från Tunhem, Vestergötland, och Gustaf Yalmar Bahrman, bördig från Göteborg, hvilka slogo sig ned der på hösten 1873. På hösten 1877 samlades nybyggets medlemmar i Yalmar Bahrmans hem och der beslöts, efter en stunds öfverläggning, att gifva platsen namnet Skandia. Med namnet Skandia nämnes ej blott stationen, postkontoret och samhället utan äfven townshipet. I township of Skandia ligga Yalmar, Selma, Lawson och Carlshend.

SKANEE, MICH.,

beläget i Baroga county, grundades 1871 af svenskar, bland hvilka märkes kapten Valfrid Been, bördig från Skåne i Sverige. Genom honom fick platsen sitt namn.

SMOLAN, KANSAS,

är ett svenskt samhälle å omkring 100 personer. Den förste svensk, som kom till platsen, hette Charles Frank. Han anlände 1868, men först 1893 fick kolonien svensk luthersk församling. Namnet är taget af provinsen Småland i Sverige. liksom Manhem i Vilas county. Det är ett s. k. “blandadt” settlement och derför icke så framgångsrikt som Manhem. Det fick sitt namn efter ene grundläggaren Olof Rosen, den ursprunglige ifraren för dess anläggande.

SCANDIA, KANS.

The Scandinavian Agricultural Society of Chicago, Ill., stiftadt 1868, beslöt samma år att anlägga ett nybygge i Republic county i Kansas och ett större jordområde inköptes och delades i 350 lotter, hvardera innehållande 20 acres. De 107 medlemmarne i landbolaget drogo sedan lott om delarne; några köpte blott en lott, men de flesta skaffade sig två och flera. Platsen fick samma år namnet New Scandinavia. Flere nybyggare kommo redan samma höst och de öfriga följande vår. Namnet New Scandinavia utbyttes 1876 mot Scandia. Platsen hade då 605 innevånare, af hvilka 74 voro svenskar och 13 norrmän.

SCANDIA, MINN.

ligger vid östra stranden af Clear Water Lake, 10 à 12 mil från Carver och 5 à 6 mil från Götaholm. År 1855 bosatte sig 7 svenska familjer här och inom kort ökades antalet till 22. De voro från skilda delar af Sverige. Till sin trosbekännelse voro många baptister, hvilket gjorde att de lutherska familjer, som äfven kommit, vantrifdes och sålde sina egendomar till tyskar samt flyttade bort. En svensk luthersk och en svensk baptistförsamling stiftades de första åren, men båda upplöstes.

SCANDIAN GROVE, MINN.,

ligger 7 mil nordvest om St. Peter i Nicollette county. Platsen togs först i besittning af norrmän och då den förste svensken, A. Thorson från Skåne, anlände dit den 7 Oktober 1855 funnos redan 10 à 12 norska familjer der. Sedan anlände en mängd svenskar dels direkt från Sverige, dels från Illinois och Wisconsin. Det är möjligt att platsen redan af de norska nybyggarne fått sitt namn.

SELMA, MICH.,

i Marquette county erhöll sitt namn af Marquette & Santa Eastern Railway Company, som dermed ville hedra fru Fred. Larson, hustru till en framstående medborgare i trakten, då jernvägen byggdes. Fru Larsons första namn var dock ej Selma utan Hilda. Bolaget hade fått oriktig uppgift härom, men namnet på platsen ändrades dock icke.

SKANDIA, MICH.,

ligger i Marquette county. De första svenska nybyggarne voro Anders J. Höglund, bördig från Tunhem, Vestergötland, och Gustaf Yalmar Bahrman, bördig från Göteborg, hvilka slogo sig ned der på hösten 1873. På hösten 1877 samlades nybyggets medlemmar i Yalmar Bahrmans hem och der beslöts, efter en stunds öfverläggning, att gifva platsen namnet Skandia. Med namnet Skandia nämnes ej blott stationen, postkontoret och samhället utan äfven townshipet. I township of Skandia ligga Yalmar, Selma, Lawson och Carlshend.

SKANEE, MICH.,

beläget i Baroga county, grundades 1871 af svenskar, bland hvilka märkes kapten Valfrid Been, bördig från Skåne i Sverige. Genom honom fick platsen sitt namn.

SMOLAN, KANSAS,

är ett svenskt samhälle å omkring 100 personer. Den förste svensk, som kom till platsen, hette Charles Frank. Han anlände 1868, men först 1893 fick kolonien svensk luthersk församling. Namnet är taget af provinsen Småland i Sverige.

STARBUCK, MINN.,

började anläggas 1881 af svenskar. Den förste nybyggaren var John Carlson, sedan kommo Gustaf Johnson och Alfred Nordström, alla tre från Elfsborgs län i Sverige. Platsen fick sitt namn efter ett par oxar, som en af de första nybyggarne skaffade sig. Oxarne voro de första i trakten och blefvo så berömda, att man ville hugfästa deras minne. Den ene hette Star och den andre Buck, och när platsen skulle gifvas namn, kallades den Starbuck.

STARK, MINN.,

beläget i Chisago county, började anläggas af svenskar i slutet af 1860-talet. Platsen fick sitt namn efter en framstående svensk i dessa trakter, advokaten Stark.

STOCKHOLM, KANSAS,

grundlades de sista åren på 1880-talet, då åtskilliga svenska familjer slogo sig ned der. De kommo från svenska lutherska församlingar i Iowa, Kansas och Illinois och redan 1888 stiftades en församling, då platsen fick namnet Stockholm efter Sveriges hufvudstad.

STOCKHOLM, MAINE,

beläget i trakten af New Sweden, anlades senare än detta. Då man hade ett New Sweden, tyckte man, att det borde finnas ett Stockholm, och så fick platsen detta namn.

STOCKHOLM, NEBR.,

beläget i Fillmore county, anlades 1872 af svenskar, bland hvilka märkas O. G. Bergqvist, Bjork, John Hanson, Nels Anderson och Olof Erickson. De bodde första åren i torfhus och fingo genomgå många pröfningar. Namnet gafs platsen efter Sveriges hufvudstad.

STOCKHOLM, SASK, CANADA,

grundades på 1870-talet förnämligast genom en landagent Emanuel Öhlen i Winnipeg, hvilken ledsagade många svenska invandrare till platsen. Sedan flere familjer slagit sig ned der, blef det fråga om, hvad platsen skulle heta. Enär Öhlen var från Stockholm i Sverige, fick platsen namnet Stockholm. När sedan platsen fick postkontor, fick detta namnet Ohlen efter Öhlen. Efter 15 års förlopp fick platsen jernväg och stationen fick koloniens gamla namn Stockholm. Sedan har äfven postkontoret fått detta namn.

STOCKHOLM, SO. DAK.,

räknar sin uppkomst från åren 1880 och 1881, då de första svenskarne kommo till trakten dels direkt från Sverige, dels från Minnesota. Då det blef fråga att organisera township, fick detta namnet Stockholm, enär de flesta i trakten voro svenskar och rätt många af dem härstammade från Sveriges hufvudstad. På våren 1906 anlades staden Stockholm vid Great Northern Railroad. Samhället var i början uteslutande svenskt och är nog ännu öfvervägande svenskt, men rätt många norrmän och danskar hafva de senare åren inflyttat.

STOCKHOLM, WIS.

Denna plats utgör en by med jernvägsstation och ligger vid sjön Pepin, en utvidgning af Mississippi. Den förste svensk, som kom till platsen, var Erik Peterson från Karlskoga i Vermland. Han var omkring 1852 flottkarl på Mississippi och då den timmerflotte, på hvilken han arbetade, en gång lade till vid Pepins strand klättrade han upp på den namnkunniga Maiden Rock, från hvilken man har en storartad utsikt öfver det vackra landskapet. Han blef förtjust i landskapet och efter flottfärden återvände han och bosatte sig vid stranden.

Han skref hem efter släktingar och bekanta, men innan de hunno komma reste han hem till Vermland. De somkommo på hans bref stannade i Moline, Ill., till 1854, då han kom tillbaka med ett stort sällskap utvandrare från hembygden. Koleran utbröt bland dessa och många afledo i Chicago och Moline. Eländet var stort bland dem. Erik Peterson, som hade hand om de flestes penningar, hade lemnat sällskapet i Chicago och begifvit sig förut till sjön Pepin. Detta väckte oro bland invandrarne, hvilka vände sig till norske konsuln i Chicago. Följden blef, att Peterson återkallades genom telegram och ålades att utlemna hvad han hade af sällskapets pengar. Sedan detta skett förde han sällskapet till nybygget, som man först ämnade kalla Swedenborg. För att dock ej misstänkas för svedenborgianism gaf man platsen i stället namnet Stockholm efter Sveriges hufvudstad.

STRANDQUIST, MINN.,

i Marshall county har fått sitt namn efter handlanden J. E. Strandquist, som ännu lefver och bor på platsen. Han härstammar från Tåsjö församling, Vesternorrlands län, i Sverige, hvarifrån han kom till Amerika 1892 vid 22 års ålder. År 1893 tog han homestead och upparbetade landet, blef 1898 platsens förste postmästare och gaf postkontoret namnet Strandquist. Ungefär samtidigt började han sin handel, som sedan utvidgats år från år.

SVEA, MINN.,

i Kandiyohi county har fått sitt namn efter Svenska luth. Svea-församlingen, hvilken organiserades 1870. Församlingen tog namnet Svea för att beteckna, att medlemmarne härstammade från moder Svea och församlingens namn har sedan öfvergått till platsen och postkontoret.

STROMSBURG, NEBR.,

beläget i Polk county, räknar sin historia från 1871, då några svenskar, bröderna P. A. Backlund och F. Backlund, P. Åkerlind, F. Peterson och troligen äfven L. Hedström, slogo sig ned här. Staden Stromsburg grundlades 1872, då Hedström uppförde en butik, hvarjemte han fick försäljningsrätten till två townships land. Svenskar började då inflytta i stort antal. År 1880 fick platsen jernväg och på våren blef den stad. Hedström var den förste postmästaren och äfven stadens förste borgmästare och platsen fick sitt namn efter sista stafvelsen i hans namn.

SWEA CITY, IOWA.

Inflyttningen till dessa trakter, Kossuth county, började år 1875 genom kapten R. E. Jeanson från New York, en af den tidens ledande män bland de svenska baptisterna. En svensk luth. församling stiftades på hösten 1875. Genom de svenska invandrarne fick townshipet namnet Swea. I midten på 1890-talet fick trakten jernväg och en station förlades 4 mil sydost om Swea town. Stationen, kring hvilken snart en stad uppstod, fick namnet Swea City, hvilket namn staden och postkontoret bära.

SWEDE BEND, IOWA,

leder sitt ursprung från Swede Point och grundlades under senare hälften af 1850-talet af dem, som icke förmådde inlösa sitt land i Swede Point. Sedan kommo invandrare från Sverige, särskildt Östergötland samt östra Småland.

SWEDEBURG, NEBR.,

beläget i Saunders county, anlades 1870 under ledning af svenske luth. pastorn S. G. Larson. De första svenskarne, som slogo sig ned här, N. A. Aspengren, Nils Göranson och John Martinson jemte några andra, kommo dock redan under sommaren 1869. Till Swedeburg kommo svenskar från nästan alla provinser i Sverige. De kommo på hans bref stannade i Moline, Ill., till 1854, då han kom tillbaka med ett stort sällskap utvandrare från hembygden. Koleran utbröt bland dessa och många afledo i Chicago och Moline. Eländet var stort bland dem. Erik Peterson, som hade hand om de flestes penningar, hade lemnat sällskapet i Chicago och begifvit sig förut till sjön Pepin. Detta väckte oro bland invandrarne, hvilka vände sig till norske konsuln i Chicago. Följden blef, att Peterson återkallades genom telegram och ålades att utlemna hvad han hade af sällskapets pengar. Sedan detta skett förde han sällskapet till nybygget, som man först ämnade kalla Swedenborg. För att dock ej misstänkas för svedenborgianism gaf man platsen i stället namnet Stockholm efter Sveriges hufvudstad.

STRANDQUIST, MINN.,

i Marshall county har fått sitt namn efter handlanden J. E. Strandquist, som ännu lefver och bor på platsen. Han härstammar från Tåsjö församling, Vesternorrlands län, i Sverige, hvarifrån han kom till Amerika 1892 vid 22 års ålder. År 1893 tog han homestead och upparbetade landet, blef 1898 platsens förste postmästare och gaf postkontoret namnet Strandquist. Ungefär samtidigt började han sin handel, som sedan utvidgats år från år.

SVEA, MINN.,

i Kandiyohi county har fått sitt namn efter Svenska luth. Svea-församlingen, hvilken organiserades 1870. Församlingen tog namnet Svea för att beteckna, att medlemmarne härstammade från moder Svea och församlingens namn har sedan öfvergått till platsen och postkontoret.

STROMSBURG, NEBR.,

beläget i Polk county, räknar sin historia från 1871, då några svenskar, bröderna P. A. Backlund och F. Backlund, P. Åkerlind, F. Peterson och troligen äfven L. Hedström, slogo sig ned här. Staden Stromsburg grundlades 1872, då Hedström uppförde en butik, hvarjemte han fick försäljningsrätten till två townships land. Svenskar började då inflytta i stort antal. År 1880 fick platsen jernväg och på våren blef den stad. Hedström var den förste postmästaren och äfven stadens förste borgmästare och platsen fick sitt namn efter sista stafvelsen i hans namn.

SWEA CITY, IOWA.

Inflyttningen till dessa trakter, Kossuth county, började år 1875 genom kapten R. E. Jeanson från New York, en af den tidens ledande män bland de svenska baptisterna. En svensk luth. församling stiftades på hösten 1875. Genom de svenska invandrarne fick townshipet namnet Swea. I midten på 1890-talet fick trakten jernväg och en station förlades 4 mil sydost om Swea town. Stationen, kring hvilken snart en stad uppstod, fick namnet Swea City, hvilket namn staden och postkontoret bära.

SWEDE BEND, IOWA,

leder sitt ursprung från Swede Point och grundlades under senare hälften af 1850-talet af dem, som icke förmådde inlösa sitt land i Swede Point. Sedan kommo invandrare från Sverige, särskildt Östergötland samt östra Småland.

SWEDEBURG, NEBR.,

beläget i Saunders county, anlades 1870 under ledning af svenske luth. pastorn S. G. Larson. De första svenskarne, som slogo sig ned här, N. A. Aspengren, Nils Göranson och John Martinson jemte några andra, kommo dock redan under sommaren 1869. Till Swedeburg kommo svenskar från nästan alla provinser i Sverige. Deuppkallade platsen efter sitt gamla fosterland.

SWEDE HOME, NEBR.,

är det äldsta af de svenska nybyggena i Polk county. Här började svenska nybyggare slå sig ned redan 1870 och 1871. År 1873 organiserades en svensk luthersk församling, som fick namn Swede Home. Ett postkontor öppnades och fick samma namn; det indrogs dock sedan.

SWEDELAND, PA.,

beläget 17 mil norr om Philadelphia, är en liten köping, som bebos förnämligast af polacker och ungrare. Platsen räknar antagligen sina anor från Delaware-svenskarne.

SWEDEN HILL, N. Y.,

är namnet på ett svenskt settlement, som kom till stånd i början af 1900-talet i Rensselaer county. Den förste nybyggaren var Henry A. Staberg, som i många år bodde i Brooklyn, N. Y., och der gjorde sig bemärkt som idrottsman. Han köpte en egendom, som han gaf namnet Sweden Hill. Sedan hafva flere svenskar köpt egendomar i närheten och kolonien har blifvit känd under namnet Sweden Hill. Förr kallades trakten Riders Corner.

SWEDE POINT, IOWA.

År 1846 reste en enka vid namn Dalander med fyra söner och två döttrar i sällskap med flere från Östergötland, förmodligen från Kisatrakten, till Amerika. De ställde sin kosa till Iowa, der en del uppsökte Kassel och stannade i New Sweden. Andra, som farit vida omkring och sett på land, föredrogo att slå sig ned i Boone county, der de togo “claims” på den plats, som sedan kallades Swede Point. Platsen ligger 25 mil norr om Iowas hufvudstad Des Moines, som den tiden bestod blott af några få stockhus.

Enkan Dalander och hennes barn voro bland dem, som slogo sig ned å Swede Point. Två af sönerna begåfvo sig bort och förtjenade penningar, medan två andra stannade hemma och odlade jorden. Följden blef, att då landet kom i marknaden kunde familjen Dalander betala hvad den intagit och på detta landområde utlades 1857 en stad, som fick namn Swede Point. Staden växte fort och de fleste, som kommo dit voro amerikaner, ehuru äfven flere svenskar kommo.

Bland de första svenska nybyggarne, som kommo samtidigt med familjen Dalander, voro flere, hvilka icke förmådde inlösa sina “claims” utan måste gå från dem och förlora allt arbete, de nedlagt på dem. Dessa begåfvo sig 25 mil längre norrut och nedsatte sig i Webster county vid Des Moines-floden, der de grundläde nybygget Swede Bend.

SWEDESBURG, IOWA,

räknar sin begynnelse från 1864, då en del östgöter, bland dem G. A. Fridolph, slogo sig ned på platsen, som först kallades Freeport efter nämnda Fridolph. Följande år anlände svenskar från Illinois och andra platser i Iowa; de härstammade i allmänhet från Småland, Skåne och Blekinge. År 1866 stiftades en svensk luthersk församling och år 1870 fick platsen postkontor, då namnet ändrades från Freeport till Swedesburg.

SWEDESBURG, PA.,

beläget en knapp mil från Swedeland, Pa., och omkring 17 mil norr om Philadelphia, bebos, liksom Swedeland, af polacker och ungrare. Platsen har en nära 200 år gammal kyrka, som kallas “Old Swedes Church”, hvilket tyder på anor från Delawaresvenskarne.

SWEDONA, ILL.

De första nybyggarne här voro tyskar, hvilka kommo från uppkallade platsen efter sitt gamla fosterland.

SWEDE HOME, NEBR.,

är det äldsta af de svenska nybyggena i Polk county. Här började svenska nybyggare slå sig ned redan 1870 och 1871. År 1873 organiserades en svensk luthersk församling, som fick namn Swede Home. Ett postkontor öppnades och fick samma namn; det indrogs dock sedan.

SWEDELAND, PA.,

beläget 17 mil norr om Philadelphia, är en liten köping, som bebos förnämligast af polacker och ungrare. Platsen räknar antagligen sina anor från Delaware-svenskarne.

SWEDEN HILL, N. Y.,

är namnet på ett svenskt settlement, som kom till stånd i början af 1900-talet i Rensselaer county. Den förste nybyggaren var Henry A. Staberg, som i många år bodde i Brooklyn, N. Y., och der gjorde sig bemärkt som idrottsman. Han köpte en egendom, som han gaf namnet Sweden Hill. Sedan hafva flere svenskar köpt egendomar i närheten och kolonien har blifvit känd under namnet Sweden Hill. Förr kallades trakten Riders Corner.

SWEDE POINT, IOWA.

År 1846 reste en enka vid namn Dalander med fyra söner och två döttrar i sällskap med flere från Östergötland, förmodligen från Kisatrakten, till Amerika. De ställde sin kosa till Iowa, der en del uppsökte Kassel och stannade i New Sweden. Andra, som farit vida omkring och sett på land, föredrogo att slå sig ned i Boone county, der de togo "claims" på den plats, som sedan kallades Swede Point. Platsen ligger 25 mil norr om Iowas hufvudstad Des Moines, som den tiden bestod blott af några få stockhus.

Enkan Dalander och hennes barn voro bland dem, som slogo sig ned å Swede Point. Två af sönerna begåfvo sig bort och förtjenade penningar, medan två andra stannade hemma och odlade jorden. Följden blef, att då landet kom i marknaden kunde familjen Dalander betala hvad den intagit och på detta landområde utlades 1857 en stad, som fick namn Swede Point. Staden växte fort och de fleste, som kommo dit voro amerikaner, ehuru äfven flere svenskar kommo.

Bland de första svenska nybyggarne, som kommo samtidigt med familjen Dalander, voro flere, hvilka icke förmådde inlösa sina "claims" utan måste gå från dem och förlora allt arbete, de nedlagt på dem. Dessa begåfvo sig 25 mil längre norrut och nedsatte sig i Webster county vid Des Moines-floden, der de grundläde nybygget Swede Bend.

SWEDESBURG, IOWA,

räknar sin begynnelse från 1864, då en del östgöter, bland dem G. A. Fridolph, slogo sig ned på platsen, som först kallades Freeport efter nämnda Fridolph. Följande år anlände svenskar från Illinois och andra platser i Iowa; de härstammade i allmänhet från Småland, Skåne och Blekinge. År 1866 stiftades en svensk luthersk församling och år 1870 fick platsen postkontor, då namnet ändrades från Freeport till Swedesburg.

SWEDESBURG, PA.,

beläget en knapp mil från Swedeland, Pa., och omkring 17 mil norr om Philadelphia, bebos, liksom Swedeland, af polacker och ungrare. Platsen har en nära 200 år gammal kyrka, som kallas "Old Swedes Church", hvilket tyder på anor från Delawaresvenskarne.

SWEDONA, ILL.

De första nybyggarne här voro tyskar, hvilka kommo frånPennsylvania; äfven kommo några irländare. Den lilla staden fick af tyskarne namnet Berlin. År 1849 kommo de första svenskarne, N. M. Chilberg med familj, till Berlin. Följande år inflyttade flere svenskar. Emedan en annan plats i Illinois också hette Berlin, fann man det omsider nödvändigt att ändra namn. Under tiden hade dock många svenskar inflyttat och en svensk luthersk församling stiftats. Tvänne nya namn voro på förslag, nemligen La Grange och Swedonia, hvilket sistnämnda, dock på den svenske lutherske pastorns A. Andreen, inrådan ändrades till Swedona. Allmän omröstning företogs och svenskarne, som röstade på Swedona, segrade med några få rösters majoritet.

THORHULT, MINN.,

har fått sitt namn af en af de första nybyggarne, handlanden P. M. Swenson, hvilken tog land der 1902. År 1904 fick platsen poststation och Swenson blef postmästare. Han gaf då platsen namnet Thorhult efter gården Thorhult i Westra Thorsås församling, Småland, der han föddes 1875.

VASA, MINN.

År 1851 reste ett litet sällskap utvandrare från Kristianstadstrakten i Skåne till Amerika. Bland dessa var Hans Mattson, sedermera öfverste, Secretary of State i Minnesota och Förenta Staternas generalkonsul i Kalkutta. Han stannade en tid i Boston, Mass., hvarifrån han 1853 följde släktingar och ett större antal invandrare till Minnesota. Vid ankomsten till St. Paul skaffade sig några arbete der, under det Mattson och de öfriga fortsatte till det då nyss anlagda Red Wing.

Derifrån begåfvo de sig under ledning af en amerikan, som var känd i trakten, ut för att se efter land. De bestämde sig för att slå sig ned på en prärie ett 10-tal mil från Red Wing och togo flere "claims" genom att skrifva sina namn på träden. Efter blott några veckor hade flere familjer slagit sig ned på prärien och kolonien växte fort. Den 3 September 1855 organiserades en svensk luthersk församling och då erhöll platsen namnet Vasa efter Gustaf Vasa. Förut var platsen känd ibland amerikanerna under namn af "the Swede prairie" eller "Mattsons settlement", äfven "White Rock" efter en der varande stor sandsten i form och storlek liknande en liten kyrka.

WAUSA, NEBR.,

i sydöstra hörnet af Knox county räknar sin historia från år 1883, då en svensk vid namn Thorson slog sig ned på en farm strax vester om nuvarande staden Wausa. Då flere nybyggare anlände, upprättades ett postkontor i Thorsons hem. Postkontorets namn blef Thorson och det bibehölls till 1890, då jernväg anlades och staden Wausa kom till stånd. De första nybyggarne beslöto kalla platsen Vasa efter konung Gustaf Vasa, men för att göra namnet lättare för amerikanerna att uttala, beslöts på förslag af en skollärare J. E. Baggstrom att skrifva namnet Wausa.

VEGA, WASH.

De första svenska nybyggarne voro John P. Ekenstam med familj, som kom i slutet af 1870-talet samt Bengt Johnson och N. M. Peterson med familjer, hvilka kommo 1881. De hade förr varit bosatta i Kansas och voro till börden småländingar med undantag af Bengt Johnson, som var halländing och hans hustru skånska. Bengt Johnson blef platsens förste postmästare och gaf postkontoret namnet Vega efter, som det uppgifves, en plats i hans hembygd i Sverige, enligt en annan uppgift med anledning af "Vegas" färd, som inträffade samtidigt, som han kom till platsen. Pennsylvania; äfven kommo några irländare. Den lilla staden fick af tyskarne namnet Berlin. År 1849 kommo de första svenskarne, N. M. Chilberg med familj, till Berlin. Följande år inflyttade flere svenskar. Emedan en annan plats i Illinois också hette Berlin, fann man det omsider nödvändigt att ändra namn. Under tiden hade dock många svenskar inflyttat och en svensk luthersk församling stiftats. Tvänne nya namn voro på förslag, nemligen La Grange och Swedonia, hvilket sistnämnda, dock på den svenske lutherske pastorns A. Andreen, inrådan ändrades till Swedona. Allmän omröstning företogs och svenskarne, som röstade på Swedona, segrade med några få rösters majoritet.

THORHULT, MINN.,

har fått sitt namn af en af de första nybyggarne, handlanden P. M. Swenson, hvilken tog land der 1902. År 1904 fick platsen poststation och Swenson blef postmästare. Han gaf då platsen namnet Thorhult efter gården Thorhult i Westra Thorsås församling, Småland, der han föddes 1875.

VASA, MINN.

År 1851 reste ett litet sällskap utvandrare från Kristianstadstrakten i Skåne till Amerika. Bland dessa var Hans Mattson, sedermera öfverste, Secretary of State i Minnesota och Förenta Staternas generalkonsul i Kalkutta. Han stannade en tid i Boston, Mass., hvarifrån han 1853 följde släktingar och ett större antal invandrare till Minnesota. Vid ankomsten till St. Paul skaffade sig några arbete der, under det Mattson och de öfriga fortsatte till det då nyss anlagda Red Wing.

Derifrån begåfvo de sig under ledning af en amerikan, som var känd i trakten, ut för att se efter land. De bestämde sig för att slå sig ned på en prärie ett 10-tal mil från Red Wing och togo flere "claims" genom att skrifva sina namn på träden. Efter blott några veckor hade flere familjer slagit sig ned på prärien och kolonien växte fort. Den 3 September 1855 organiserades en svensk luthersk församling och då erhöll platsen namnet Vasa efter Gustaf Vasa. Förut var platsen känd ibland amerikanerna under namn af "the Swede prairie" eller "Mattsons settlement", äfven "White Rock" efter en der varande stor sandsten i form och storlek liknande en liten kyrka.

WAUSA, NEBR.,

i sydöstra hörnet af Knox county räknar sin historia från år 1883, då en svensk vid namn Thorson slog sig ned på en farm strax vester om nuvarande staden Wausa. Då flere nybyggare anlände, upprättades ett postkontor i Thorsons hem. Postkontorets namn blef Thorson och det bibehölls till 1890, då jernväg anlades och staden Wausa kom till stånd. De första nybyggarne beslöto kalla platsen Vasa efter konung Gustaf Vasa, men för att göra namnet lättare för amerikanerna att uttala, beslöts på förslag af en skollärare J. E. Baggstrom att skrifva namnet Wausa.

VEGA, WASH.

De första svenska nybyggarne voro John P. Ekenstam med familj, som kom i slutet af 1870-talet samt Bengt Johnson och N. M. Peterson med familjer, hvilka kommo 1881. De hade förr varit bosatta i Kansas och voro till börden smålänningar med undantag af Bengt Johnson, som var halländing och hans hustru skånska. Bengt Johnson blef platsens förste postmästare och gaf postkontoret namnet Vega efter, som det uppgifves, en plats i hans hembygd i Sverige, enligt en annan uppgift med anledning af "Vegas" färd, som inträffade samtidigt, som han kom till platsen.

VESTMANLAND, MAINE,

beläget i trakten af New Sweden, anlades senare än detta och fick sitt namn på grund af, att många af nybyggarne voro från Vestmanland i Sverige.

WEST SWEDEN, WIS.,

fick sitt namn år 1868, då några landsökare gingo öster från Trade Lake omkring sju mil och slogo ned sina bopålar. De första voro Finsk Olof Jansson, Ris Erick Erickson, Ryss Per Person, Daniel Persson och Säter Erick Jansson, alla från Dalarne; Carl G. Grimh, Gustaf och Johan Blomgren. Israel Björkman och Jöns Svensson från Småland; Aron Edström och Gustaf Flodin från Dalsland samt A. G. Rudberg från Vermland.

YALMAR, MICH.,

beläget i Marquette county, erhöll sitt namn af Chas. A. Wilson, bördig från Dalarne i Sverige, då platsen fick postkontor och Wilson blef den förste postmästaren omkring 1893. Namnet gafs för att hugfästa minnet af en allmänt känd och aktad nybyggare i dessa trakter, Gustaf Yalmar Bahrman, bördig från Göteborg, hvilken kom från Sverige 1863 och deltog i inbördeskriget.

Digitaliserad av Projekt Runeberg och publicerad på
http://runeberg.org/bvortnamn/.

Konverterad till .pdf, .epub, .mobi och .txt av Arkivkopia och publicerad på
https://arkivkopia.se/sak/runeberg-bvortnamn.

Filen skapad 2018-12-16 19:59:43.908288